

4^{de} zondag v.d. Advent jaar B

Lc. 1, 26-38

De voorbereidingen op Kerstmis draaien op volle toeren: er zijn inkopen te doen, wenskaarten te schrijven, cadeautjes kopen, een feestmaal voorbereiden of ergens reserveren enzovoort. En zonder oordelend te willen klinken: hoe verder mensen van Kerstmis af staan, hoe meer ze zich met die dingen lijken bezig te houden. Of nog anders gezegd: door zo te handelen vieren we alleen onszelf. Het zijn ónze cadeau's, ónze wensen, en óns feest. Maar Kerstmis zelf dreigt vergeten te worden.

Want waar gaat het met Kerstmis om? Niet over wat wij ervan maken, maar over wat God ervan gemaakt heeft en ermee bedoeld heeft. Kerstmis komt niet van ons: het is God die gehandeld heeft.

Als een kindje zich aanmeldt in de familie, dan zeggen wij: die ouders verwachten een kindje, ze krijgen een kindje, ze leven in blijde verwachting. Dat klinkt anders als 'ze nemen of maken een kind'. Want een kindje is niet te nemen of te maken, zoals de liefde ook niet te nemen of te maken is: die krijg je, gratis voor niets.

Zo zeggen wij over Maria: ze heeft 'ontvangen' van de heilige Geest. En het is belangrijk om dat een paar dagen voor Kerstmis nog eens te horen, want dat is wat we uiteindelijk vieren: God die ons zijn Zoon schenkt uit liefde. En waar iemand liefde mag ontvangen, wordt ook feest gevierd.

Maria ontsteekt voor ons vandaag de laatste kaars op de adventskrans in de hoop dat het komende Kerstmis een beetje 'lichter' zou mogen worden in de wereld en in het binnenste van mensen. Het is doorheen haar, 'zijn nederige dienstmaagd' zoals ze zelf zingt in het Magnificat, dat God zijn barmhartigheid heeft getoond 'van geslacht tot geslacht'.

Voor Kerstmis hoeft ge niet veel te doen, die grote drukte is eigenlijk niet nodig. Ge hoeft er alleen maar uw hart voor te openen. Gods Licht komt in onze duisternis, opdat wij op onze beurt dat licht verder zouden geven aan anderen.

Amen.

Johan Goris, pastoor